

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Rychlého a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **G. D. N.**, zastoupený Mgr. Ondřejem Fialou, advokátem se sídlem Václavské náměstí 808/66, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 5. 2022, č. j. 57 A 52/2021 – 85, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobce (dále jen „*stěžovatel*“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „*krajský soud*“), kterým krajský soud zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 2. 2021, č. j. MV-198280-4/SO-2020. Žalovaná tímto rozhodnutím zamítla odvolání stěžovatele a potvrdila usnesení Ministerstva vnitra ze dne 14. 10. 2020, č. j. OAM-6817-13/DP-2020, kterým bylo podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno řízení o žádosti stěžovatele o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, neboť stěžovatel nepředložil všechny zákonem požadované náležitosti žádosti.

[2] Stěžovatel současně s kasační stížností navrhl, aby jí byl přiznán odkladný účinek. Tento návrh odůvodnil především tím, že v důsledku napadeného rozsudku ztratí možnost setrvat na území ČR, kde dosud pobýval na základě fikce z důvodu podané žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu, respektive na základě odkladného účinku, který jeho žalobě přiznal krajský soud. Stěžovatel má v ČR pevné vazby a žije zde s nejbližší rodinou, konkrétně s manželkou a dcerou. Manželka a dcera jsou na něm závislé finančně a rovněž i z pobytového hlediska, neboť na území ČR pobývají za účelem sloučení právě se stěžovatelem. K tomu stěžovatel dokládá rozhodnutí žalované týkající se jeho rodinných příslušníků. Stěžovatel dále podotýká, že doposud podnikal jako OSVČ a živil rodinu. Manželka je v domácnosti a sama příjmy nemá, jak vyplývá z jejího přiloženého čestného prohlášení a z přiznání stěžovatele k dani z příjmů za rok 2020. Újma hrozící stěžovateli a jeho rodině je nepoměrně větší, než jaká hrozí přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti třetím osobám. V případě vycestování stěžovatele by jej rodina musela následovat. Přiznání odkladného účinku není ani v rozporu s veřejným zájmem, neboť stěžovatel se v ČR ničeho protiprávního nedopustil. V závěru návrhu stěžovatel poukazuje na právo na spravedlivý proces a zájem na osobní účasti v soudním řízení. Je si vědom,

že tyto okolnosti samy o sobě nemohou vést k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, avšak ve spojení s popsanou rodinnou situací stěžovatele svědčí o důvodnosti jeho návrhu.

[3] Žalovaná navrhl, aby kasační stížnosti nebyl přiznán odkladný účinek. Přitom uvedla, že přiznání odkladného účinku má mimořádný charakter a v dané věci nejsou splněny všechny zákonné podmínky. Stěžovatel je právně zastoupen a může se se svým zástupcem radit prostřednictvím komunikačních prostředků na dálku.

[4] Kasační stížnost nemá podle § 107 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (v řízení o kasační stížnosti stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Vzhledem k mimořádné povaze institutu odkladného účinku lze kasační stížnosti přiznat odkladný účinek pouze výjimečně, pokud stěžovatel prokáže, že újma, která mu hrozí, je reálná, není vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž významná, a jejíž vznik je v příčinné souvislosti s výkonem či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí krajského soudu (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 – 58, č. 3270/2015 Sb. NSS; judikatura tohoto soudu je dostupná na www.nssoud.cz).

[6] Nejvyšší správní soud posoudil návrh stěžovatele a dospěl k závěru, že stanovené podmínky splňuje. Nejvyšší správní soud přisvědčuje tvrzení stěžovatele, že je v zájmu jeho rodinných příslušníků, aby mohl do rozhodnutí o kasační stížnosti setrvat na území ČR. Stěžovatel konkretizoval újmu, která v důsledku jeho vycestování z území České republiky jemu a jeho rodině bezprostředně hrozí, a předloženými listinami (viz odstavec [2] výše) existenci této hrozby i doložil. Prokázal totiž, že má v ČR funkční rodinné vazby, do nichž by jeho vycestování mohlo vážně zasáhnout, a to především proto, že pobytový status jeho rodinných příslušníků je na stěžovatele jako na nositele oprávnění ke sloučení rodiny přímo navázán. Jinými slovy, přijde-li stěžovatel o možnost nadále pobývat v ČR, přijde v důsledku toho o tuto možnost i jeho manželka a dcera. Stěžovatel je též z ekonomického hlediska hlavním živitelem rodiny.

[7] Nejvyšší správní soud přihlédl i k tomu, že odkladný účinek přiznal stěžovatelově žalobě už krajský soud (usnesením ze dne 5. 5. 2021, č. j. 57 A 52/2021 – 62). Pokud by tedy nyní Nejvyšší správní soud podané kasační stížnosti nepřiznal odkladný účinek, hrozilo by stěžovateli reálné nebezpečí, že bude muset ještě před rozhodnutím o kasační stížnosti opustit Českou republiku (a s ním i celá jeho rodina). Nelze přitom spoléhat jen na to, že by bez dalšího mohl získat jiný druh pobytového oprávnění. Kasační soud podotýká, že důvodem pro zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku nemůže být ani skutečnost, že k bezprostřednímu opuštění území může být stěžovatel donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění. Jak zdejší soud konstatoval například v usnesení ze dne 4. 3. 2020, č. j. 3 Azs 5/2020 – 40, nelze požadovat, aby cizinec předcházel případné nenahraditelné újmě tím, že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem, jímž se vystaví riziku správního vyhoštění.

[8] Návrh splňuje i zbývající podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s., neboť z ničeho nevyplývá, že by přiznání odkladného účinku zasáhlo do práv třetích osob, či že by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

pokračování

[9] Nejvyšší správní soud tak po posouzení stěžovatelova návrhu dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku jsou v posuzované věci splněny, a proto v souladu s § 107 s. ř. s. kasační stížnosti odkladný účinek přiznal.

[10] Kasační soud závěrem zdůrazňuje, že tímto usnesením nijak nepředjímá, jak rozhodne ve věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 14. září 2022

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu